

F. t. l. om beskatningen af pensionsordninger m.v.

talpensionsordning, hvad enten ordningen var baseret på forsikring eller opsparing. Den tidligere nævnte indkomstskattefrihed for rentetilvækst og formueskattefrihed for indestående i en pensionsordning omfattede også de eventuelle egne bidrag. Hvis talen var om en forsikring, gjaldt disse skattebegunstigelser (begrænset fradragsret, formueskattefrihed og indkomstskattefrihed for rentetilvækst), hvad enten forsikringen var oprettet som led i en pensionsordning eller som privat forsikring. For en pensionsopsparingsordning derimod var det en betingelse, at den foreskrevne båndlæggelse omfattede arbejdstagerens egne bidrag. Dette måtte bl. a. forudsætte, at der af arbejdsgiveren blev ydet bidrag af en sådan størrelse, at arbejdsgiveren kunne formodes at have den fornødne beføjelse til gyldigt at foreskrive det vilkår, at også arbejdstagerens bidrag skulle være undraget fra kreditorfølging.

Renteforsikringsloven.

De regler, der i renteforsikringsloven af 28. maj 1958 blev givet om de skattemæssige vilkår for pensionsordninger, herunder kapitalpensionsordninger, kan i hovedtrækkene ses som en kodifikation af den tidligere praksis. Samtidig indeholdt renteforsikringsloven dog visse nydannelser, hvoraf som den væsentligste inden for kapitalpensionsområdet må nævnes indførelsen af en afgiftspligt, normalt 25 pct., for den del af udbetalingen, der hidrører fra arbejdsgiverbidrag til ordningen. Reglerne om afgiftspligten samt om de undtagelser fra afgiftspligten, som i kraft af renteforsikringslovens overgangsregler gælder for de før 1. januar 1958 oprettede kapitalpensionsordninger, vil blive nærmere omtalt i bemærkningerne til § 25.

Efter renteforsikringslovens § 3 er det fortsat et skattemæssigt vilkår, at der mellem arbejdsgiver og arbejdstager er aftalt båndlæggelse af pensionsmidlerne, så længe ansættelsesforholdet vedvarer. Herudover skal der for kapitalpensionsordninger oprettet efter 1. januar 1958 være aftalt båndlæggelse mindst til arbejdstagerens fyldte 60. år, dog med visse undtagelser for tilfælde af uarbejdsdygtighed eller for kvinders vedkommende indgåelse af ægteskab, jfr. omtalen af disse regler i bemærkningerne til forslagens § 12, *ad nr. 2 og 3*.

Endvidere blev den i hidtidig praksis fastsatte begrænsning, at arbejdsgiverens bidrag til ordningen skal stå i passende forhold til arbejdstagerens aflønning m. v. opretholdt, jfr. skattedepartementets cirkulære af 24. september 1958, afsnit 8 I.

Derimod er der ved renteforsikringslovens gen-

nemførelse sket den ændring i forhold til tidligere praksis, at der nu også under visse betingelser kan etableres kapitalpensionsordninger for aktieselskabsdirektører m. fl., uanset om disse behersker aktiemajoriteten i det pågældende selskab. Denne ændring må ses i sammenhæng med, at muligheden for skattemæssige misbrug formindskedes væsentligt med indførelse af afgiftsreglerne. I stedet for den tidligere praksis vedrørende aktieselskabsdirektører m. fl. er i renteforsikringslovens § 3, stk. 2, indføjet den regel, at skattereglerne om pensionsordninger „kommer ikke til anvendelse på personer, der er gift med eller i ret op- eller nedstigende linje beslægtet eller besvogret med arbejdsgiveren, eller — såfremt arbejdsgiveren er et aktieselskab — på personer, der er aktionærer i selskabet og i realiteten har afgørende indflydelse på dets dispositioner, medmindre der også for andre personer, ansat i virksomheden, er etableret pensionsordninger, og den pågældende påviser, at ordningen ikke går ud over, hvad der kan anses for passende i forhold til disse pensionsordninger.“

Den tidligere praksis vedrørende begrænset fradragsret for arbejdstagers eventuelle egne bidrag samt om formueskattefrihed og om indkomstskattefrihed for rentetilvækst blev opretholdt, jfr. renteforsikringslovens § 1, stk. 1 d, og § 4.

Lovforslaget.

De særligt gunstige beskatningsvilkår, som i tiden op til renteforsikringsloven af 1958 var gældende for pensionsordninger med kapitaludbetaling, bevirkede, at disse ordninger fandt stigende udbredelse i private virksomheder, jfr. også bemærkningerne til § 12 om indestående i kapitalpensionsordninger på opsparingsbasis (tilsvarende oplysninger om omfanget af kapitalpensionsordninger på forsikringsbasis findes ikke). Denne udvikling er fortsat efter 1958. Medvirkende hertil har det været, at disse ordninger i mange tilfælde kan benyttes til dækning af et vist pensionsbehov, hvor man ikke finder det muligt at opsamle tilstrækkelige midler til sikring af løbende pensionsydelse af passende størrelse. Endvidere kan helbredsmæssige grunde („dårligt liv“) føre til, at der i visse tilfælde må vælges en opsparingsordning frem for en forsikringsmæssig ordning. Endelig må det i denne forbindelse nævnes, at mange erfaringsmæssigt foretrækker en ordning med kapitaludbetaling fremfor en ordning med løbende, *livsbetingede* udbetalinger for herved at sikre sig mod den eventuelitet, at de indbetalte pensionsbidrag „går helt tabt“, jfr. de tilsvarende synspunkter i bemærkningerne til §§ 8-9.

41 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev. lovforslag).